

[Aksel Larsen.]

Rent bortset fra, at en væsentlig Nedgang i Arealet for Sukkerroernes Vedkommende skyldes, at man er gaaet over til at dyrke Saftsukkerroer, hvorved man tjener noget mere, fordi man har kunnet hitte et Hul i Loven, eller fordi Handelsministeriet har administreret Loven daarligt, saa er jeg tilbøjelig til at tro, at der foregaar en bevidst eller ubevidst Regulering af Sukkerarealet fra de store Sukkerroedyrkeres Side. Vi kender fra andre Produktioner, ikke blot herhjemme, men ogsaa udefra, fra den store Verden, Eksempler paa, at man foretrækker at indskrænke en Produktion for at drive Prisen i Vejret eller at tilintetgøre producerede Varer for at holde Prisen oppe eller drive den endnu højere op, og at man bevidst søger at skabe kunstig Mangel eller i det mindste Knaphed for at opnaa højere Priser, og vi ved, at den Slags betaler sig for Kapitalister. Naar Arealet holdes nede, er det lettere at komme til Regering og Rigsdag og sige: I kan se, hvor lille Arealet er; hvis I ikke giver os højere Priser, stiger det ikke; ja, saa falder det maaske, og saa maa I give os højere Priser! Man har efterhaanden drevet en Afpresningspolitik over for Regering og Rigsdag i en Arrække paa denne Maade, og den er lykkedes, maaske fordi der er Kredse og Partier herinde, der ikke har noget imod det, maaske ogsaa fordi man, som jeg allerede har sagt, ikke har gjort sig den Ulejlighed at undersøge de grundliggende økonomiske Forhold vedrørende Sukkerproduktionen.

Det er klart, at vi under disse Omstændigheder ikke kan stemme for Forslaget om en yderligere Præmie til Sukkerroedyrkerne, at vi ikke kan stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2. Vi vil paa den anden Side ikke stemme imod det, fordi vi erkender, at Sagen er saa daarligt oplyst eller slet ikke oplyst, saa man i Virkeligheden ikke kan tage Stilling til den. Vi kan ikke fuldkommen bombesikkert sige, at det vil være urimeligt at give dette Tillæg. Vi tror ikke, det er rimeligt, men vi kan ikke bevise, det er urimeligt, og derfor er der intet andet for os at gøre end at afholde os fra at stemme vedrørende dette Ændringsforslag.

Saa er der Sukkerfabrikkerne. Jeg bad om at faa Oplysning om, hvorledes A/S De danske Sukkerfabrikkers Kapitalforhold og Udbytteudbetaling gennem Aarene er og har været. Naturligvis kunde jeg skaffe mig de Oplysninger selv og behøvede ikke at forlange dem af Ministeren, men det tager Tid, og jeg har intet Departement til min Raadighed — og Loven skulde jo jages igennem.

Jeg bad altsaa om at faa de Oplysninger, og i Handelsministeriet har man — maaske fordi man ikke havde Tid, det kan jeg maaske ikke bebrejde dem — gjort sig Besvarelsen let, har taget Telefonen og ringet til De danske Sukkerfabrikker og sagt: Tag og send os nogle Oplysninger om det dér! Det har Sukkerfabrikkerne saa gjort. De har sendt en lille beskeden Skrivelse, hvori de giver nogle totalt utilstrækkelige Oplysninger og — for alt i Verden — ikke er gaaet længere tilbage end til 1936 med Oplysning om Dividenden. Det kan man jo ikke kalde Oplysninger, men alligevel støder man straks paa noget, der er paa-faldende, og jeg maa have Lov til at sige, at jeg fatter ikke, man ikke paa Rigsdagen har interesseret sig for dette noget før, men først begynder at interessere sig en lille Smule for det, naar Kommunistisk Partii igen bliver legalt og saa stærkt, at det kan komme ind i Udvalget.

Ifølge den hittidige Sukkerordning maa De danske Sukkerfabrikker kun give 5 pCt. i Udbytte til Aktionærerne, og naar derefter Roedyrkerne er blevet fyldestgjort, som de skal ifølge Loven, og hvis der saa er Penge tilovers, har de Lov til at give yderligere 1 pCt., men 6 pCt. er absolut Maksimum for, hvad de har Lov til at give i Dividende.

Af Sukkerfabrikernes egen Opstilling, som vi fik i Udvalget fra det højtærede Ministerium, fremgaar det, at i 1942, 1943, 1944 og 1945 har Sukkerfabrikkerne givet 7½ pCt. i Udbytte. Jeg har spurgt hvorfor, og man har sagt: Jo, der var en eller anden Virksomhed, som ikke direkte henhørte under Sukkerordningen, og den gav saa meget, at der kunde lægges 1½ pCt. paa. Jeg har ikke kunnet faa Forklaring paa, hvilken Virksomhed det var, hvordan det beregnes, og hvem der kontrollerer det. Maaske er det Arbejdet med Kogning af Saftsukkerroer — ja, men undskyld, hele den Trafik er ulovlig; det er noget, der henhører under Sukkerordningen. Jeg ved ikke, hvad Grunden er til, at man har lagt 1½ pCt. paa. Jeg ved, at Handelsministeriet har tolereret det, Rigsdagen har ikke protesteret, og vi andre sad i Sachsenhausen, Horsørød eller andre Steder og kunde ikke protestere — men jeg anser det for ulovligt. Jeg forlanger, at Sagen bliver undersøgt. Jeg ønsker, det bliver fastslaaet, hvilke Embedsmænd og hvilke Ministre der har Ansvar for, at noget saadant sker.

Jeg har, efter at jeg fik denne ufuldstændige Besvarelse, forsøgt selv at komme til Bunds i A/S De danske Sukkerfabrikkers Kapital- og Udbytteforhold, og jeg skal give